

B.
1000 -
1014.

כ' צמות לט 373
Mant. 1724

ד"ר תקון חצות 1747 Mant.

1756 Mant. תקנים

1737 קדר יחידות חצות
1747 ל' 1747

כ' צמות חצות לט 373
מנט. 1724

1737 קדר יחידות חצות
1747 ל' 1747

1737 קדר יחידות חצות
1747 ל' 1747

1737 קדר יחידות חצות
1747 ל' 1747

1737 קדר יחידות חצות
1747 ל' 1747

1737 קדר יחידות חצות
1747 ל' 1747

1737 קדר יחידות חצות
1747 ל' 1747

1737 קדר יחידות חצות
1747 ל' 1747

1737 קדר יחידות חצות
1747 ל' 1747

1737 קדר יחידות חצות
1747 ל' 1747

1737 קדר יחידות חצות
1747 ל' 1747

1737 קדר יחידות חצות
1747 ל' 1747

1737 קדר יחידות חצות
1747 ל' 1747

1737 קדר יחידות חצות
1747 ל' 1747

1737 קדר יחידות חצות
1747 ל' 1747

1737 קדר יחידות חצות
1747 ל' 1747

1737 קדר יחידות חצות
1747 ל' 1747

1737 קדר יחידות חצות
1747 ל' 1747

צ"ה
998

LIBRIS

EX LIBRIS M. MONTANA

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 1000-14.

שמח שמחני ביום מלאה
כי מצ' שנה לימי חי'
אוי דוד קויפמאן

Br. J. J. 1895.

ספר

ל' /

ליל שמורים

והוא תקון גדול מסודר ומתוקן מבני
חברתנו ה' הובא אל הרפוס במצורת
מעלות פרנסי החברה הנה הנס

כמר אברהם חיים בריצחק קונסיליו וכמר
שלמה מנחם בר משה דוד וירלינגו
וכמר מרדכי נוויררה

ויהי נעם יי אלדינו עלינו אכיר

חברת השיא בתולה

שנת וביום השמיני ימול

בבית כפרה'חר הרופא רפאל חיים מאיטליה
גר'ו

פה פנטובה

ע'ו העוסק במלאכת הקדש תולע משפחה החולעי

יהושע בכסר מיכאל מסיצי זל

CON LICENZA DE SUPERIORI

מה יקרו רעיד' א מה עצמו ראשיתם כי המה נטלו חמורות של עולם לזכות את הרבים זה בכה • וזה בכה • האי בדסמיך ליה והאי בדסמיך ליה • לא צריכא אלא לזרוזי נפשיהו • כל הזרזי הרי זה משובח • לקיים טאי דנקיט ליה בלבי' וכל הגדול מחברו יש'רו גדול ממנו • כמה לא חלי ולא מרגיש גברא דמריה סייעיה לא נצרכה אלא להערפה לאוסופי קא אתו • חדא מכלל חבירתא מצודה גוררת מצודה :

ויהי כראותם אור לשמיני כי טוב הוא • נפל חבלו בניעופים מוכתר בכמה עטרות • אמרו בלבם האח נפשנו • יומא טבא לגו • שונ'ים ואומרים אנו ליה וליה עינינו • פתחו כולם ואמרו אין טוב אלא תורה • נכספה וגם כלתה נפשם לתקן על פנת לכל' כל בני חברתנו אורה ושמחה דשויכי להרדי כל הון יקר נמצא נמלא בתינו • תורה היא וללמוד אנו צריכים • לגדר שינה מעינינו • ללכת בארחות יושר • במראות הלילה בלהקת חברים • העולים למנין עשרה • אשר עליהם יהו גורל • כי שכינתא קדמא ואולא • גלכה נא לבית הנער הנימול • ושם דרך אראנו בישע אלהים להקדים שמיעה לעשיה וכל צרכי מילה מדובר בה • ערוכה בקול ושמורה • דבר בעתו מה טוב מקרא משנה ואגדתא • והנה גראו דברים טובים ונכוחים • לישריכי בלבותם ונשמעו דבריהם • כי שאלו כהונן וכשורה • כי כל דבריהם באמת וצדק • חברים מקשיבים • קולם ערב ומראיהם באוהי • לקבועי דוכתא בליל שמורים הוא לה • לילה משומר מן המזויקים • ובה נאה ויאה • לקרוא בתורת האלהים המיבחר ה' לטובים • ובלכותם ישרים • ומן היום הוסדם ועד עתה • היה עליהם לטורח לחפוש חפוש • ביני ביני לילך ולעבור ממוקום למקום • וכעת בא בלבם לסדר ולתקן ולקכוץ הכל בסדר אחד • כי יהי מאד נקל לקורא • ועשו מערכה גדולת • והחזיקו כמועט המרובה • כאשר ירא' הרואה • הטלאכה נכונה ערוכה ושמורה • כי לא יצטרך ללכת אחת הנה ואחת הגר • אלא על מקומו יבא בשלום :

וראינו לקרוא שם הספר ליל שמורים כי לילה הוא לה' שמורים לכל בני ישראל הבאים לחסות תחת כנפיו ונדבי עמים נאספו בעלי אסופות ללמוד בהורה אל ובלילה שירם עמו • השיר להם כליל התקדש חג ויהא רעוא דכל כי הני טילי מעלייתא יביעו ידברו • ויהי ה' אלהינו עמנו כאשר חזיה עם אבותינו ולמעון קדשו וביאנו אנ' יד :

ליל שמורים

ואם הוא מוצאי שבת ואמר פרשת השבוע

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת

הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוֹ וְכָהוּ

וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי

הַמַּיִם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי אֹר וַיְהי אֹר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים

אֶת־הָאֹר כִּי־טוֹב וַיְבַרֵךְ אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ:

וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קִרְא לַיְלָה וַיְהי

עֶרֶב וַיְהי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד:

וַיְהי אַבְרָם בְּן־תְּשַׁע־עִשְׂרֵים שָׁנָה וַתִּשַׁע שָׁנִים וַיֵּרָא יְיָ

אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי־אֵל שְׁדֵי הַתְּהֵלֶךְ

לְפָנֶי וְהִיָּה תָמִים: וְאַתָּה בְרִיתִי בֵינִי וּבֵינָהּ וְאַרְבַּה

אוֹתָהּ בְּמֵאד מְאֹד: וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל־פְּנָיו וַיְדַבֵּר אִתּוֹ

אֱלֹהִים לֵאמֹר: אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתָּךְ וְהִיָּית לֵאב הַמּוֹן

גוֹיִם: וְלֹא־יִקְרָא עוֹד אֶת־שְׁמֶךָ אַבְרָם וְהִיָּה שְׁמֶךָ

אַבְרָהָם כִּי־אֲבִי־הַמּוֹן גוֹיִם נִתְתִּיקָה: וְהִפְרַתִּי אִתָּךְ בְּמֵאד

מְאֹד וְנִתְתִּיקָה לְגוֹיִם וּמִלְכִים מִמֶּךָ יֵצְאוּ: וְהִקְמַתִּי אֶת־

בְּרִיתִי בֵינִי וּבֵינָהּ וּבֵין זְרַעֲךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתָם לְבְרִית

עוֹלָם לַהֲיִוֹת לְךָ לְאֱהִיִם וְלִזְרַעֲךָ אַחֲרֶיךָ: וְנִתְתִּי לְךָ

וְלִזְרַעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֶרֶץ אֲרֶץ מְנַקֶּה אֶת כָּל־אֲרֶץ כְּנָעַן

לְאַחֹת עוֹלָם וְהִיָּיתִי לָהֶם לְאֱהִיִם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־

אַבְרָהָם וְאַתָּה אֶת־בְּרִיתִי תִשְׁמֹר אֶתָּה וְזְרַעֲךָ אַחֲרֶיךָ

לְדֹרֹתָם: זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין

זְרַעֲךָ אַחֲרֶיךָ הַמּוֹל לָכֶם בְּלִזְכֹּר: וְנִמְלַתֶם אֶת־בְּשֵׁר

עַרְלַתְכֶם

עֲרַלְתְּכֶם וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם׃ וּבֶן־שָׁמֹנֶת
 יָמִים יִמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר לְרֹדְתֵיכֶם יִלְדוּ בַּיּוֹם וּמִקְנַת־
 כֶּסֶף מִכֹּל בֶּן־זָכָר אֲשֶׁר לֹא מוֹרְעָה הוּא׃ הַמּוֹל וְיִמּוֹל
 יִלְדוּ בַּיּוֹם וּמִקְנַת כֶּסֶף וְהִיתָה בְרִיתִי בִּבְשָׂרְכֶם
 לְבְרִית עוֹלָם׃ וְעַרְלוּ זָכָר אֲשֶׁר לֹא־יִמּוֹל אֶת־בְּשַׂר
 עַרְלָתוֹ וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמּוּיָה אֶת־בְּרִיתִי הַפֶּר׃
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם שְׂרֵי אֲשַׁתְּךָ לֹא־
 תִקְרָא אֶת־שְׁמֹה שְׂרֵי כִי שָׂרָה שְׁמֹה׃ וּבֵרַכְתִּי אֶתְּךָ
 וְגַם נָתַתִּי מִמֶּנָּה לָּךְ בֶּן וּבֵרַכְתִּיהָ וְהִיְתָה לְגוֹיִם מְלֹכֵי
 עַמִּים מִמֶּנָּה יִהְיוּ׃ וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל־פָּנָיו וַיִּצְחַק
 וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ הֲלִבְנֵי מֵאָה שָׁנָה יוֹלֵד וְאִם־שָׂרָה הַבְּתִלָּה
 תִשְׁעִים שָׁנָה תֵלֵד׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־הָאֱלֹהִים לֹא
 יִשְׁמַעֲאֵל יְחִיָּה לְפָנֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲבַל שָׂרָה
 אֲשַׁתְּךָ יִלְדֶת לָּךְ בֶּן וְקִרְאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִצְחָק וְהִקְמַתִי
 אֶת־בְּרִיתִי אִתּוֹ לְבְרִית עוֹלָם לְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו׃ וְלִי־שְׁמֵעָא
 שְׁמַעְתִּיךָ הִנֵּה׃ בֵּרַכְתִּי אֹתוֹ וְהִפְרִיתִי אֹתוֹ וְהִרְבִּיתִי
 אֹתוֹ בְּמֵאֵד מְאֹד שְׁנַיִם עָשָׂר נְשִׂאִים יוֹלֵד וּנְתַתִּיו
 לְגוֹי גָדוֹל׃ וְאֶת־בְּרִיתִי אָקִים אֶת־יִצְחָק אֲשֶׁר תֵלֵד לָּךְ
 שָׂרָה לְמוֹעֵד הַזֶּה בְּשָׁנָה הָאַחֲרִית׃ וַיְכַל לְדַבֵּר אֹתוֹ
 וַיַּעַל אֱלֹהִים מֵעַל אַבְרָהָם׃ וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־
 יִשְׁמַעֲאֵל בְּנֵוֹ וְאֵת כָּל־יְלִידֵי בֵיתוֹ וְאֵת כָּל־מִקְנָתוֹ
 כֶּסֶף כָּל־זָכָר בְּאַנְשֵׁי בֵית אַבְרָהָם וַיִּמַּךְ אֶת־בְּשַׂר
 עַרְלָתָם בְּעֵצֵם הַיּוֹם הַזֶּה כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים׃

ליל שמורים

וְאֶבְרָהָם בֵּן־תְּשַׁעִים וְחֹשֶׁעַ שָׁנָה בְּהַמְלוֹךְ בְּשָׂר
עָרְלָתוֹ: וַיִּשְׁמַעֵט בָּנוּ בֶן־שָׁלֹשׁ עָשָׂר שָׁנָה בְּהַמְלוֹ
אֶת בְּשָׂר עָרְלָתוֹ: בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה נִמְזַל אֶבְרָהָם
וַיִּשְׁמַעֵאל בָּנוּ: וְכָל־אֲנָשֵׁי בֵיתוֹ יָלִיד בֵּית וּמְקַנְת־כֶּסֶף
מֵאֵת בֶּן־נֶכֶד נִמְזָלוּ אִתּוֹ:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב קוּם עֲלֵה בֵית־אֵל וְשֹׁכֵן־שָׁם
וַעֲשֵׂה־שָׁם מִזְבֵּחַ לַאֲלֹהֵי הַנִּרְאָה לְיָד בְּכַרְחֶךָ מִסְּנֵי
עֵשׂוֹ אַחִיד: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־בֵּיתוֹ וְאֶל־כָּל־אֲשֶׁר עִמּוֹ
הִסְרוּ אֶת־אֵלֵהֶי חֲנֹכַח אֲשֶׁר בְּתַכְכֶם וְהַטְּהֵרוּ וְהַחֲלִיפוּ
שְׂמֹלְתֵיכֶם: וְנִקְוָה וַיַּעֲלֵה בֵית־אֵל וַאֲעֲשֵׂה־שָׁם
מִזְבֵּחַ לַאֲלֹהֵי הָעֵנָה אֲתִי בַיּוֹם צָרְתִי וַיְהִי עִמָּדִי בְּדַרְךְ
אֲשֶׁר הִלְכְתִי: וַיִּתְּנוּ אֶל־יַעֲקֹב אֶת כָּל־אֵלֵהֶי הַנֶּכֶד
אֲשֶׁר בָּיָדָם וְאֶת־הַנְּזֻמִּים אֲשֶׁר בְּאֹזְנֵיהֶם וַיִּטְמְן אֹתָם
יַעֲקֹב תַּחַת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עִם־שָׂכָם: וַיִּסְעוּ וַיְהִי חֲתַת
אֱלֹהִים עַל־הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרָי
בְּנֵי יַעֲקֹב: וַיָּבֹא יַעֲקֹב לְזוֹה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן הִיא
בֵּית־אֵל הוּא וְכָל־הָעַם אֲשֶׁר עִמּוֹ: וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא
לְמָקוֹם אֵל בֵּית־אֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ אֵלָיו הָאֱלֹהִים בְּכַרְחוֹ
מִסְּנֵי אַחֲיוֹ: וַתִּמַּת רַב־רָה מִיִּנְקַת רַב־קָה וַתִּקְבֵּר מִתַּחַת
לְבֵית־אֵל תַּחַת הָאֵלֹן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אֵלֹן בְּכּוֹת: פ
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב עוֹד בְּבָאוֹ מִסְּפַן אֲרָם וַיְבָרֶךְ
אֹתוֹ: וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים שְׁמֶךָ יַעֲקֹב לֹא יִקְרָא שְׁמֶךָ
עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
יִשְׂרָאֵל

ישראל: ויאמר לו אלהים אני אל שבי פרה ורבה
 גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציו יצאו:
 וילך משה וישבו אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא
 ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם
 חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום: ויאמל יהוה
 אל משה במדין לך שב מצרים כי מתו כל האנשים
 המבקשים את נפשך: ויקח משה את אשתו ואת
 בניו וירכבם על החמר וישב ארצה מצרים ויקח
 משה את מטה האלהים בידו: ויאמר יהוה אל משה
 בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המפסיתים אשר
 שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את
 לבו ולא ישלח את העם: ואמרת אל פרעה כה
 אמר יהוה בני בכרי ישראל: ואמר אליה שלח את
 בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את בניך
 בכרה: ויהי בדרך במלון ויפגשו יהודי ויבקש
 המיתו: ותקה צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע
 לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי: וירף ממנו
 אז אמרה חתן דמים לפולות:

בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום
 הזה באו מדבר סיני: ויסעו מרפידים ויבאו
 מדבר סיני ויחנו במדבר שם ישראל נגד ההר:
 ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר
 לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל:

ליל שמורים

אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על
בנפי נשרים ואבא אתכם אלי: ועתה אם שמוע
תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה
מכל העמים כי לי כל הארץ: ואתם תהיו לי
ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר
אל בני ישראל:

ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב
ואביהוא ושבעים מוקני ישראל והשתחויתם
מרחק: ונגש משה לברו אל יהוה והם לא יגשו
והעם לא יעלו עמו: ויבא משה ויספר לעם את
כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול
אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה:

ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן
מזבח תחת ההר ושתיים עשרה מצבה לשנים עשר
שבטי ישראל: וישלח את נערי בני ישראל ויעלו
עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים: ויקח משה
חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח:
ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר
דבר יהוה נעשה ונשמע: ויקח משה את הדם ויזרק
על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה
עמכם על כל הדברים האלה: ויעל משה ואהרן
נדב ואביהוא ושבעים מוקני ישראל: ויראו את אלהי
ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם

הַשָּׁמַיִם לְטָהָר׃ וְאֶל־אֶצְיָלִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח

יָדוֹ וַיַּחַז אֶת־הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֵאמֹר אִשָּׁה כִּי תִזְרְעֶנּוּ וַיִּלְדָּה זָכָר וּטְמֵאָה

שִׁבְעַת יָמִים כִּי־יֵמֵי נִדְתָּ דוֹתָהּ תִּטְמָא׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי

יִפּוֹל בְּשַׂר עֲרֻדְתּוֹ׃ וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשָׁת יָמִים תֵּשֵׁב

בְּדָמֶי טָהָרָה בְּכָל־קֹדֶשׁ לֹא־תִנְעַ וְאֶל־הַמִּקְדָּשׁ לֹא

תָּבֹא עַד־מִלְאֵת יְמֵי טָהָרָה׃ וְאִם־נִקְבְּהָ תִלְד׃ וּטְמֵאָה

שִׁבְעִים בְּנִדְתָּהּ וּשְׁשִׁים יוֹם וּשְׁשָׁת יָמִים תֵּשֵׁב עַל־

דָּמֵי טָהָרָה׃ וּבְמִלְאֵת יְמֵי טָהָרָה לְבֶן אִוֹלָבֶת תָּבִיא

כֶּבֶשׂ בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה וּבֶן־יוֹנָה אֶתֶר לְחֻטָּאת אֶל־

פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד אֶל־הַכְּהֵן׃ וְהִקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה

וּכְפַר עֲלֶיהָ וּטָהָרָה מִמֶּקַּר דָּמֶיהָ זֹאת תּוֹרַת הַיִּלְדוֹת

לְזָכָר אִוֹ לְנִקְבָּהּ׃ וְאִם־לֹא־תִמְצָא יֵדָהּ דִּי שָׂה וְלִקְחָהּ

שְׁתֵּי־תָרִים אִוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה אֶחָד לְעוֹלָה וְאֶחָד

לְחֻטָּאת וּכְפַר עֲלֶיהָ הַכְּהֵן וּטָהָרָה׃

כִּי הַטְּעוּהָ הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי מְצוֹה הַיּוֹם לֹא־נִפְלְאָת

הוּא מִמֶּה וְלֹא רַחֲקָה הוּא׃ לֹא בְּשָׁמַיִם הוּא

לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה־לָּנוּ הַשְּׁמַיְמָה וַיִּקְחָהּ לָּנוּ וַיִּשְׁמַעֵנוּ

אֶתְּהָ וַנִּעֲשֶׂנָּה׃ וְלֹא־מַעְבָּר לַיָּם הוּא לֵאמֹר מִי

יַעְבָּר־לָּנוּ אֶל־עֵבֶר הַיָּם וַיִּקְחָהּ לָּנוּ וַיִּשְׁמַעֵנוּ אֶתְּהָ

וַנִּעֲשֶׂנָּה׃ כִּי־קָרֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר כִּמֹּאֵד בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ

לַעֲשׂוֹת׃

ליל שמורים

וַיֵּאָתְּ הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בָּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינֵי
 בְּאֵר וַיִּרְחַם מִשְׁעֵיר לָמוֹ רֹדְפֵי מִתַּר פֶּאֶרְזָן וְאֶתְהָ
 מִרְבַּבְת קָדָשׁ מִימֵינוּ אֲשֶׁר־תָּ לָמוֹ: אִף חֲבַב עֲפִים
 כָּל־קָדָשׁוֹ בַּיָּדָה וְהֵם תָּכֹן לְבַגְלִיָּה יִשָּׂא מִדְּבָרוֹתֶיהָ:
 תוֹרָה צְוֶה־לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה קְהֵל־ת יַעֲקֹב: וַיְהִי
 בְיִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ בְּהַתְּאַסְּפָא שֵׁי עִם יַחַד שְׁבַטֵי יִשְׂרָאֵל:
 יְחִי רְאוּבֵן וְאַל יָמוּת וַיְהִי מֵתוֹ מִסֵּפֶר: ׀ וַיֵּאָתְּ
 לַיהוָה וַיֹּאמֶר שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוָה וְאַל־עֲפֹ
 תִבְיָאֵנוּ יְדֵיו רַב לֹו וְעַיִר מִצְרֵיו תְּהִיָּה: פ

וְלִי אָמַר תְּמִיָּה וְאוֹרִיָּה לְאִישׁ חֲסִידָה אֲשֶׁר נִסִּיתוּ
 בְּמִטָּה תְּרִיבָהוּ עַל־מֵי מְרִיבָה: הָאָמַר לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ
 לֹא רֵאִיתִיו וְאֶת־אָחִיו לֹא הִכִּיר וְאֶת־בְּנָיו לֹא יָדַע כִּי
 שָׁמְרוּ אִמְרֹתֶיהָ וּבְרִיתָהּ יִנְצְרוּ: יוֹרוּ מִשְׁעֵטֶיהָ לַיעֲקֹב
 וְתוֹרָתָהּ לְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְרוּ קִטּוֹרָה בְּאֵיָּה וְכִלְיָל עַל־
 מִזְבְּחָהּ: בָּרַךְ יְהוָה חִילוֹ וּפְעַל יְדָיו תִּרְצָה מִחַץ מִתְנַיִם
 קָמְיוֹ וּמִשְׁנָאָיו מִן־קוֹמוֹן: ׀ לְבָנִימָן אָמַר יְרִיד
 יְהוָה יִשְׁכֵּן לְבִטַּח עָלָיו חֲפָף עָלָיו כָּל־הַיּוֹם וּבֵין כַּתְּפוֹ
 שִׁכָּן: ׀ וְלוֹיֹסָף אָמַר מְבָרַכַת יְהוָה אֶרֶצוֹ מִמְּנַד
 שָׁמַיִם מִטָּל וּמִתְהוֹם רִבְצַת תַּחַת: וּמִמְּנַד תְּבוֹאֵת
 שֶׁמֶשׁ וּמִמְּנַד גֶּרֶשׁ יִרְחִים: וּמִרֹאֶשׁ הַרְרֵי־קָרֵם וּמִמְּנַד
 גְּבְעוֹת עוֹלָם: וּמִמְּנַד אֶרֶץ וּמִלֵּאָה וּרְצוֹן שְׁכָנֵי סִנְיָה
 תְּבוֹאֵתָהּ לְרֹאֵשׁ יוֹסֵף וּלְקַדְקַד נְזִיר אָחִיו: בְּכוֹר שׁוֹרוֹ

הָרַר לוֹ וְקָרַנִי רֵאִים קָרַנִי בָהֶם עַמִּים יִנְגַח יַחְדָּו
אֶפְסֵי־אָרֶץ וְהֵם רַב־בּוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם אֶלְפֵי מְנַשֶּׁה׃
וְלִזְבוּלָן אָמַר שָׁמַח זְבוּלָן בְּצִאֲתָהּ וַיִּשְׁשָׁכֶר בְּאַהֲלֵיהֶּם׃
עַמִּים הִרְיָקוּ אֹרָאוֹ שָׁם יוֹבְחוּ זְבַח־צֶדֶק בִּי שִׁפְעַת יַמִּים
יִינָקוּ וְשִׁפְנֵי טַמּוּנֵי חוֹל׃ ס וְלַגֹּר אָמַר בְּרוּךְ מִרְחֵב
גֵּר כִּלְבִּיא שָׁכֵן וְטָרַף זְרוּעֵי אֶף־קִדְקֹד׃ וַיִּרְאֵה רֵאשִׁית לֹד
בִּי שָׁם חֲלָקֶת מַחֲקֵק סִפּוֹן וַיִּתֵּא רֵאשִׁי עִם צְדָקֹת יְהוָה
עֲשֵׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם־יִשְׂרָאֵל׃ ס וְלַגֹּר אָמַר הֲנִי בִּיה
אֲרִיָּה יִנְקֵט מִן־הַבֶּשֶׂן׃ וְלַנְּפֹתָלִי אָמַר נִפְתָּלִי שִׁבְעַת רִצּוֹן
וּמִלֵּא בְרַבַּת יְהוָה יִם וְדָרוֹם יִרְשֶׁה׃ ס וְלִקְאֲשֶׁר
אָמַר בְּרוּךְ מִבְּנֵי אֲשֶׁר יְהִי רִצּוֹן אֲחִיו וְזוּבֵל בְּשִׁמּוֹן
רְגָלוֹ׃ בְּרוּךְ וּנְחֻשֶׁת מְנַעֲלָה וּכְיִמְיָה דְבִאָּה׃ אִין כֹּל
יִשְׂרוּן רִכֵּב שָׁמַיִם בְּעֵזְרָהּ וּבְנֵאוֹתָו שְׁחָקִים׃ מְעַנָּה
אֱלֹהֵי קָדָם וּמִתַּחַת זִרְעַת עוֹלָם וַיִּגְרַשׁ מִפְּנֵיהֶּ אֹיֵב
וַיֹּאמֶר הַשֹּׁמֵר׃ וַיִּשְׁכֵּן יִשְׂרָאֵל בְּמַח בְּרַד עֵין־יַעֲקֹב וְ־
אֲרֶץ רִגָן וְתִירוֹשׁ אֶף־שָׁמַיִם יַעֲרֹפוּ־טַל׃ אֲשֶׁר־יִשְׂרָאֵל
מִי כְמוֹהָ עִם נוֹשַׁע בִּיהוָה מִגֵּן עֲזָרָהּ וְאֲשֶׁר־חָרַב
בְּאוֹתָהּ וַיִּכְחָשׁוּ אֲבִיבֵי לֶךְ וְאַתָּה עַל־בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ׃
קְרִישׁ יְתוֹם וְאִם הוּא מוֹצֵאֵי שַׁבַּת יֹאמֶר הַפְּטַרְתָּ הַשְּׁבוּעַ

בַּעַת הַהִיא אָמַר יְהוָה וְ־יְהוֹשֻׁעַ עֲשֵׂה לָּהּ חֲרִבּוֹת
צָרִים וְשׁוֹב מִל אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁנִירַת׃
וַיַּעֲשׂוּ־לוֹ יְהוֹשֻׁעַ חֲרִבּוֹת צָרִים וַיִּמַּל אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶל־גְּבַעַת הָעֵרְלוֹת׃ וְזֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־מִל יְהוֹשֻׁעַ כֹּל־
הָעַם

ליל שמורים

הַעַם הַיֵּצֵא מִמִּצְרַיִם הַזְּכָרִים כָּל אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה
 מֵתוּ בַמֶּדְבָּר בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם: כִּי־מַלְאִים הָיוּ
 כָּל־הָעַם הַיֵּצֵאִים וְכָל־הָעַם הַיְלָדִים בַּמֶּדְבָּר בְּדֶרֶךְ
 בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם לֹא־מָלוּ: כִּי אֲרַבְעִים שָׁנָה הָלַכְנוּ
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמֶּדְבָּר עַד־תֵּם כָּל־הַגּוֹי אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה
 הַיֵּצֵאִים מִמִּצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ בְּקֹל יְהוָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם לְבַלְתִּי הִרְאוֹתֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָנוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ:
 וְאֵת־בְּנֵיהֶם הַקָּטָנִים תַּחַתְּכֶם אַתֶּם מִל יְהוֹשֻׁעַ כִּי־עַרְלִים
 הָיוּ כִּי לֹא־מָלוּ אוֹתְכֶם בְּדֶרֶךְ: וַיְהִי כֹּאֲשֶׁר־תָּמוּ כָּל־
 הַגּוֹי לְהַמּוֹל וַיֵּשְׁבוּ תַּחַתְּכֶם בַּמַּחֲנֶה עַד־חִיּוֹתָם: וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם גִּלּוֹתִי אֶת־חֶרְפַּת מִצְרַיִם
 מֵעַלְיֵכֶם וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא גִלְגָּל עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
 וַיַּחֲנוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּגִלְגָּל וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בְּאַרְבַּעַת
 עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעָרֶב בְּעַרְבוֹת יְרִיחוֹ: וַיֹּאכְלוּ
 מֵעֵבֹר הָאָרֶץ מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח מִצּוֹת וְקִלּוֹי בְּעֵצִים הַיּוֹם
 הַזֶּה: וַיִּשְׁבֹּת הַטֶּן מִמַּחֲרַת בְּאֲכָלֶם מֵעֵבֹר הָאָרֶץ
 וְלֹא־הָיָה עוֹד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן וַיֹּאכְלוּ מִתְּבוּאֹת אֶרֶץ
 כְּנָעַן בְּשָׁנָה הַהִיא: וַיְהִי בַהֲיוֹת יְהוֹשֻׁעַ בְּיְרִיחוֹ וַיִּשָּׂא
 עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה־אִישׁ עֹמֵד לְנִגְדוֹ וְחָרְבוֹ שְׁלוּפָה בִּידוֹ
 וַיִּלֶּךְ יְהוֹשֻׁעַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הֲלָנוּ אֶתְּךָ אִם־לְצַרְיָנוּ:
 וַיֹּאמֶר לוֹ כִּי אֲנִי שַׂר־צְבָא יְהוָה עִתָּהּ בָּאתִי וַיִּפֹּל
 יְהוֹשֻׁעַ אֶל־פְּנָיו אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר לוֹ מַה אֲדָנִי

מִדְבַר אֶל־עַבְדּוֹ: וַיֹּאמֶר שֶׁר־צָבָא יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
 שֶׁל־נַעֲלָה מֵעַל רִגְלָה בִּי־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָתָּה עֹמֵד
 עָלָיו קָדֵשׁ הוּא וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כֵּן: וַיְרִיחוּ סִנְיָת
 וּמִסְנֵת מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵין יוֹצֵא וְאֵין בָּא: וַיְהִי
 יְהוָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיְהִי שָׁמְעוּ בְּכָל־הָאָרֶץ:

וַתֵּשֶׁר דְּבוּרָה וּבָרַק בֶּן־אֲבִינָעַם בַּיּוֹם הַהוּא
 לֵאמֹר: בְּפָרַע פְּרַעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהַתְנַדֵּב

עִם בְּרָכוֹ יְהוָה: שָׁמְעוּ מַלְכִים הָאֻזְנֵי רוֹזְנִים
 אֲנִי לַיהוָה אֲנִי אֲשִׁירָה אֹמֵר לַיהוָה

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: יְהוָה בְּצִאתָהּ מִשְׁעַר מִשְׁנֵה
 אֲרוֹם אֶרֶץ רַעֲשָׁה נִם־שָׁמַיִם נָטְפוּ גַם־עֵינַיִם

נָטְפוּ מַיִם: הַרִים נִזְלוּ מִפְּנֵי יְהוָה וְהָ סִינַי
 מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: בַּיּוֹם שָׁמַר בֶּן־

עֲנַת בַּיּוֹם יַעַר חֲדָלוּ אֲרָחוֹת וְהִלְכֵי נְתִיבוֹת
 יִלְכוּ אֲרָחוֹת עַקְלָקְלוֹת: חֲדָלוּ פְרוּזֵן בְּיִשְׂרָאֵל

חֲדָלוּ עַד שִׁקְמַתִּי דְבוּרָה שִׁקְמַתִּי אִם בְּיִשְׂרָאֵל:
 יִבְחַר אֱלֹהִים חֲרָשִׁים אוֹ לֶחֶם שְׁעָרִים מִגֶּן

אֲסִירָאָה וְרִמַּח בְּאַרְבָּעִים אֲלָף בְּיִשְׂרָאֵל: לְפִי
 לְחַקְקֵי יִשְׂרָאֵל הַמִּתְנַדְּבִים בְּעַם בְּרָכוֹ יְהוָה:

וַיִּר יְהוָה הַיְתָה אֶל־אֱלֹהָיו וַיִּשְׁנֶם מִתְנִי וַיִּרֶץ לְפָנָיו
 אַחֲאֵב עַד־בָּאָה יוֹרְעָאֵלָה: וַיַּגִּד אַחֲאֵב לְאִזְבֵּל

אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהָיו וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר הִרְגָה אֵת־
 כָּל־הַנְּבִיאִים בְּחָרֵב: וַתִּשְׁלַח אִזְבֵּל מִלֶּאֱלֹהֵי אֱלֹהָיו

לֵאמֹר

ליל שמורים

לאמר כה־יעשון אלהים וכה יוסיפון כי־כעת מחר
 אשים את־נפשיך כנפש אחד מהם: וירא ויקם ויך
 אל־נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה וינח את־
 נערו שם: והוא הלך במדבר הרך יום ויבא וישב
 תחת רתם אחת וישאל את־נפשו למוח ויאמר רב
 עתה יהיה קח־נפשי כי לא טוב אנכי מאבתיו: וישב
 וישן תחת רתם אחר והנה זה מלאך נגע בו ויאמר
 לו קום אכול: ויבט והנה מראשתיו ענת רצפים
 וצפת מים ויאכל וישת וישב וישכב: וישב מלאך
 יהוה וישנת ויגע בו ויאמר קום אכל פי רב מפה
 הרך: ויקם ויאכל וישתה וילך בנח האכילה ההיא
 ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלהים הרב:
 ויבא שם אלהמעה וילן שם והנה דבר יהוה אליו
 ויאמר לו מה־לך פה אליהו: ויאמר קנא קנאתי
 ליהוה אלהי צבאות כיעזבו בריתי בני ישראל את־
 מונחתיה הרסו ואת־גביאי הרגו בחרב ואותר אני
 דברי ויבקשו את־נפשי לקחתה: ויאמר צא ועמדת
 בהר לפני יהוה והנה יהיה עבר ורוח גדולה וחזק
 מפרק הרים ומשב שמים לפני יהוה לא ברוח יהוה
 ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה: ואחר הרעש אש
 לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה: ויהי
 כשמוע איהו וילט פניו באדמתו ויצא ויעמוד פתח
 המערה והנה אליו קול ויאמר מה־לך פה אליוהו:

ויאמר

ויאמר קנא קנאתי ליהוה ואלהי צבאות כי עזבו
 בריתך בני ישראל את מזבח תידיה הרסו ואת נביאיך
 הרגו בחרבו ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה
 ויאמר יהוה יו לך שוב לדרךך מרברה דמשק ובאת
 ומשחת את חזאל למלך על ארס: ואת יהוא בן
 נמשי תמשח למלך על ישראל ואת אישע בן שפט
 מאכל מחולה תמשח לנביא תחתיה: והיה הנמלט
 מחרב חזאל ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא ימית
 אלישע: והשארתי בישראל שבעת אלפים כל
 הברכים אשר לא זכרעו לפעל וכל הפה אשר לא
 נשק לו: וילך משם וימצא את אלישע בן שפט והוא
 חרש שנים עשר צמרים לפניו והוא בשנים העשר
 ויעבר אליהו אליו וישלך אדרתו אליו: ועזב את
 הבקר וירץ אחרי ליהו ויאמר אשקה נא לאבי ולאמי
 ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה עשיתי
 לך: וישב מאחוריו ויקח את צמר הבקר ויזבחהו
 ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם
 וילך אחרי אליהו וישרתהו:

הנה ימים באים נאס יהוה וכתתי את בית ישראל
 ואת בית יהודה ברית חדשה: לא כברית אשר
 פרתתי את אבותם ביום החוקי בידם להוציאם מארץ
 מצרים אשר הפה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי
 כס נאס יהוה: כי זאת הברית אשר אכרת את

ליל שמורים

בַּיַּת יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַיָּמִים הַהֵם נֶאֱסָר יְהוָה נִתְּתִי אֶת־
 תּוֹרָתִי בְּקִרְבָּם וְעַל־לִבָּם אֶכְתַּבְנָה וְהָיִיתִי לָהֶם לְשִׂיחָה
 וְהָמָּה יִהְיוּ־לִי לְעַם׃ וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת־רַעְיוֹ
 וְאִישׁ אֶת־אָחִיו לֵאמֹר רַעוּ אֶת־יְהוָה כִּי כוֹלֵם יִרְעוּ
 אוֹתִי לְמִקְטָנָם וְעַד־גְּדוֹלָם נֶאֱסָר יְהוָה כִּי אֶסְלַח לְעוֹנֵם
 וְלַחַטָּאתָם לֹא אֶזְכֹּר עוֹד׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה נִתְּנָה
 שְׁמִשׁ לְאֹזֵר יוֹמָם חֶקֶת יָרַח וְכוּכָבִים לְאֹזֵר לַיְלָה רַגְעַ
 הַיּוֹם וַיְהִימוּ גְלוּיֵי יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ אִם־יִמְשׁוּ הַחֲקִים
 הָאֱלֹהִים מִלִּפְנֵי נֶאֱסָר יְהוָה גַּם זֶרַע יִשְׂרָאֵל יִשְׁבְּרוּ
 מִהַיּוֹת נוֹי לִפְנֵי כָּל־הַיָּמִים׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה אִם־
 יִמְדוּ שָׁמַיִם מִלְּמַעְלָה וַיַּחְקְרוּ מוֹסְרֵי־אָרֶץ לְמַטָּה גַּם־
 אֲנִי אֶמְאֵס בְּכָל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַל־כָּל־אֲשֶׁר עָשׂוּ נֶאֱסָר־
 יְהוָה׃ הִנֵּה יָמִים בָּאִים נֶאֱסָר יְהוָה וְנִבְּנְתָה הָעִיר
 לַיהוָה מִמְּגִדֵּל חֲנַנְיָאֵל עַד־שַׁעַר הַפְּנֵה׃ וַיֵּצֵא עוֹד קָן
 הַסֵּדָה נִגְדוּ עַל גִּבְעַת גְּרִב וְנִסַּב גְּעַתָּה׃ וְכָל־הָעַמֻּק
 הַפְּגָרִים ׀ וְהַדְּשָׁן וְכָל־הַשְּׂדֵמוֹת עַד־נַחַל קִדְרוֹן עַד־
 פְּנֵת שַׁעַר הַסּוּסִים מִזְרְחָה קִדְשׁ לַיהוָה לֹא־יִנְתָּשׁ
 וְלֹא־יִהְרָס עוֹד לְעוֹלָם׃ וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ
 לֵאמֹר׃ כֹּה אָמַר יְהוָה אִם־תִּפְרוּ אֶת־בְּרִיתִי הַיּוֹם
 וְאֶת־בְּרִיתִי הַלַּיְלָה וְלִבְלִתִּי הַיּוֹת יוֹמָס־וְלַיְלָה בְּעַתָּם׃
 גַּם־בְּרִיתִי תִפֹּר אֶת־חַוֵּץ עִבְדֵי מַהִיזְרֵי־לִי בֶן מִלְכָּה
 עַד־כְּסָאוֹ וְאֶת־הַלּוּיִם הַכְּהֵנִים מִשְׂרָתִי׃ אֲשֶׁר לֹא־
 יִסְפֹּר צְבָא חַשְׁמַיִם וְלֹא יִמְדוּ חוֹל הַיּוֹם כִּן אֲרַבֶּה אֶת־
 זֶרַע

זרע רוד עבְרִי וְאֶת־הַלְוִיִּם מִשְׁרַתִּי אֲתִי׃ וַיְהִי דְבַר־
 יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר׃ הֲלֹא רָאִיתָ מִה־הָעַם הַזֶּה
 דִּבְרוּ לֵאמֹר שְׁתֵּי הַמְּשֻׁפְּחוֹת אֲשֶׁר־בָּחַר יְהוָה בָּהֶם
 וַיִּמָּאֶסּוּ וְאֶת־עַמִּי יִנְאַצּוּן מִהֵיזֶת עוֹד גּוֹי לִפְנֵיהֶם׃
 כֹּה אָמַר יְהוָה אִם־לֹא בְרִיתִי יוֹכֵם וְלִילָה חֲקוֹרֵת
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא־שָׁמַתִּי׃ גַּם־זֶרַע יַעֲקֹב וְרוּד עֲבָרֵי
 אֲמָאֵס מִקַּחַת מִזְרְעוֹ מִשְׁלִים אֶל־זֶרַע אַבְרָהָם יִשְׁחַק
 וַיַּעֲקֹב בִּי־אֲשִׁיב אֶת־שְׁבוֹתָם וּרְחַמְתִּים׃

הַנְּנִי שְׁלַח מַלְאָכִי וּפְנֵה־הַדֶּרֶךְ לִפְנֵי וּפְתָאֵם יָבֹא־לִי
 הַיְכָלוֹ הָאֲרוֹן ' אֲשֶׁר־אַתֶּם מִבְּקָשִׁים וּמִלֶּבֶךְ
 הַבְּרִית אֲשֶׁר אַתֶּם חֲפָצִים הַנְּה־בָנָא אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת׃ וּמִי מִכְּלָבֵל אֶת־יוֹם בֹּאֹו וּמִי הַעֵמֶד בְּהִרְאוֹתָו
 כִּי־הוּא כָּאֵשׁ מְצַרָּף וּכְבָרִית מְכַבְּסִים׃ וַיֵּשֶׁב מְצַרָּף
 וּמִטְהַר צָסָף וּמְהַר אֶת־בְּנֵי־לְוִי וּזְקַק אֶתֶם כִּזְהָב
 וּכְכֶסֶף וְהָיוּ לִיהוָה מְנִישֵׁי מְנַחֶה בְּצַדִּיקָה׃ וְעַרְבָה
 לִיהוָה מְנַחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
 קִרְמָנוֹת׃ וּקְרַבְתִּי אֲלֵיכֶם לַמְּשַׁפֵּט וְהִירַתִּי עַד
 מִמְהַר בְּמִכְשָׁפִים וּבְמִנְאֻמִּים וּבְנִשְׁבָּעִים לְשַׁקֵּר
 וּבַעֲשָׂקֵי שֶׁכֶר־שְׁכִיר אֶלְמָנָה וַיִּתּוֹם וּמִטִּי־גֵר וְלֹא
 יִרְאוּנִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ כִּי אֲנִי יְהוָה לֹא שָׁנִיתִי
 וְאַתֶּם בְּנֵי־יַעֲקֹב לֹא־כְלִיתֶם׃ לְמִימֵי אֲבוֹתֵיכֶם סִרְתֶּם
 מִחֲמֵי וְלֹא שִׁמְרַתֶם שׁוּבוּ אֵלַי וְאֲשׁוּבָה אֲלֵיכֶם אָמַר
 יְהוָה צְבָאוֹת וְאַמְרַתֶם בְּפֶה נָשׁוּב׃ הַיְקַבֵּעַ אֲדָם

ליל שמורים

אֱלֹהִים בְּי אַתֶּם קִבְעִים אוֹתִי וְאִמַּרְתֶּם בַּמָּה קִבְעֵנוּךְ
 הַמַּעֲשֶׂה וְהַתְרוּמָה: בַּמָּאֲרָה אַתֶּם נֹאֲרִים וְאֵתִי
 אַתֶּם קִבְעִים הַגּוֹי כְּלוּ: הִבִּיאוּ אֶת־כָּל־הַמַּעֲשֶׂה שֶׁ־
 בֵּית הָאוֹצֵר וַיְהִי מִרְקָב בְּבֵיתִי וּבְחֲנוּנֵי נָא בְּזֹאת אָמַר
 יְהוָה צְבָאוֹת אִם־לֹא אֶפְתַּח לָכֶם אֶת־אֲרָבוֹת
 הַשָּׁמַיִם וְהִרְקַתִּי לָכֶם בְּרֻכָּה עַד־בְּלִי־דֵי: וְגִעַרְתִּי
 לָכֶם בְּאֵכֶל וּלְא־יִשְׁחִית לָכֶם אֶת־פְּרֵי הָאֲדָמָה וְלֹא־
 תִשְׁכַּל לָכֶם הַגֶּפֶן בַּשָּׂדֶה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: וְאִשְׁרוּ
 אַתְּכֶם בְּל־הַגּוֹיִם בִּי־תִהְיוּ אַתֶּם אֲרָץ חֶפְץ אָמַר
 יְהוָה צְבָאוֹת: חֻקֵּי עָלִי דְבַרְיֶכֶם אָמַר יְהוָה וְאִמַּרְתֶּם
 מִה־נִּדְבַרְנוּ עִידֵךְ: אִמַּרְתֶּם שׁוֹא עִבֵד אֱלֹהִים וּמִה־
 בָּצַע בְּי שְׁמַרְנוּ מִשְׁמֵרְתוֹ וְכִי הִלְכְנוּ קִרְרֵנִית מִפְּנֵי
 יְהוָה צְבָאוֹת: וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מֵאֲשֵׁרִים וְרִים גַּם־נִבְנוּ
 עוֹשֵׂי רָשָׁעָה גַם בְּחֲנוּ אֱלֹהִים וַיִּמְלְטוּ: אִזּוּ נִדְבַרוּ
 יִרְאִי יְהוָה אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיִּקְשַׁב יְהוָה וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתַּב
 סֵפֶר זְכוֹרֹת לְפָנָיו לִירְאֵי יְהוָה וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ: וְהָיוּ לִי
 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לְיוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סִגְלָה וְחַמְלָתִי
 עֲלֵיהֶם כְּאֲשֶׁר יַחְמַל אִישׁ עַל־בְּנוֹ הָעֵבֶר אֲתוֹ:
 וּשְׁבַתְּם וְרֵאִיתֶם בֵּין צְדִיק לְרָשָׁע בֵּין עִבֵד אֱלֹהִים
 לְאֲשֶׁר לֹא עִבְדוּ: בְּי הִנֵּה הַיּוֹם בָּא בְּעַר פְּתָנוֹר וְהָיוּ
 כָּל־זֵרִים וְכָל־עֹשֶׂה רָשָׁעָה קֵשׁ וְלֹהֵט אַתֶּם הַיּוֹם הַבֹּא
 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר לֹא־יַעֲזֹב לָהֶם שָׂרֵשׁ וְעֵנָף:
 וּזְרַחָה לָכֶם יִרְאִי שְׁמוֹ שְׁמוֹ שְׁמוֹ צְדָקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֵיהֶם
 וַיִּצְאֲתֶם

וּיְצַאתֶם וּפִשְׁתֶּם בְּעֵנֵי מַרְבֵּק; וְעִסְתֶּם רַשְׁעִים כִּי־
 יִהְיוּ אַפֶּר תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם בַּיּוֹם אֲשֶׁר־אֲנִי עֹשֶׂה
 אִמַּר יְהוָה צְבָאוֹת; וּזְכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי
 אוֹתוֹ בְּחֶרֶב עַל־כֵּל־יִשְׂרָאֵל חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים; הִנֵּה
 אֲנִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה
 הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא; וְהָשִׁיב לְכ־אֲבוֹת עַל־בָּנִים וְלִבְנֵי
 עַל־אֲבוֹתָם פֶּן־אָבֹא וְהִכִּיתִי אֶת־הָאָרֶץ חֲדָם:

הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא לפני בוא
 יום יהוה הגדול והנורא: קריש

אֲשֶׁר־יֵאָמֵר אֲשֶׁר־יֵאָמֵר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת רַשְׁעִים וּבְדַרְבַּד
 חֲטָאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֶׁב לְצִים לֹא יָשָׁב:

כִּי אִם־בְּתוֹרַת יְהוָה חִפְצוֹ וּבְתוֹרַתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלֵה
 וְהָיָה בְּעֵץ שְׁתוּל עַל־פְּלִגְמֵי־מַיִם אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ
 וְעָלְהוּ לֹא יָבֹל וְכָל אֲשֶׁר־עָשָׂה יִצְלִיחַ: לֹא־יִכַן
 הַרְשָׁעִים כִּי אִם־כְּמוֹץ אֲשֶׁר־תִּרְפָּנוּ רוּחַ: עַל־כֵּן
 לֹא־יִקְמוּ רַשְׁעִים בְּמִשְׁפַּט וּחֲטָאִים בְּעֵדוּת צְדִיקִים:
 כִּי־יִזְרַע יְהוָה דָּרֶךְ צְדִיקִים וְדָרֶךְ רַשְׁעִים תֵּאֱבֹר:

לְמַנְצֵחַ בְּנִינּוֹת עַל־הַשְּׂמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד; יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ תוֹכִיחֵנוּ וְלֹא־בְחַמְתְּךָ תִּסְרַנֵּנוּ; חֲנֻנֵי
 יְהוָה כִּי אֲמַלֵּל אֲנִי רַפְּאֵי יְהוָה כִּי נִבְהַלּוּ עֲצָמַי;
 וְנַפְשִׁי נִבְהַלָּה מְאֹד וְאַתָּה יְהוָה עַד־מָתַי; שׁוּבָה יי
 חֲלֹצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסֶדְךָ; כִּי אֵינִן בְּמוֹת זְכָרְךָ
 בְּשֹׁאֵל מִי יוֹרֵה לֶךְ; יִגְעֵתִי בְּאַנְחָתִי אֲשַׁחַה בְּכָל־

ליל שמורים

לילה מטתי ברמעותי ערשי אמסה: עששה מכעם
עיני עתקה בכל צוררי: סורו מפני כל פעלי און פיר
שמע יהוה קול בכיי: שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי
יפק: יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו הנע:
למנצח על השמינית מזמור לדוד: הושיעה יהוה
פירגמר חסיד כירפסו אמינים מבני אדם:

שוא ידברו איש את רעהו שפת חלקות בלב ולב
ידברו: יכרת יהוה כל שפתי חלקות לשון מדברת
גדלות: אשר אמרו ללשננו ננביר שפתינו אתנו
מי אדון לנו: משר עניים מאנקת אביונים עתה
אקום ואמר יהוה אשית בי שעי יפוח לו: אמרות
יהוה אמרות מהורות בסף צרוף בעליל לארץ מוקק
שבעתים: אתה יהוה תשמרם תצננו מן הדור ו
לעולם: סביב רשעים יתהלכון ברם ולות לבני אדם:
מזמור לדוד יהוה מי יגור באהלך מי ישכן בהר
קדשך: הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת
בלבבו: לא רגלו על לשונו לא עשה לרעהו רעה
וחרפה לא נשא על קרבו: נבוה בעיניו נמאס
ואת יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימיר: בספיו
לא נתן בנשך ושחר על נקי לא לקח עשה אלה
לא ימוט לעולם:

מכתם להוד שמרני כי חסיתי בה: אמרת ליהוה
אדני אתה טובתי בל עליך: לקרושים

אשר

אֲשֶׁר בְּאַרְץ הַמָּה וְאֵדִירי כָּל חֲפְצֵי בָס; יִרְבוּ עַצְבוֹתֶם
 אַחַר מָהְרוּ בַל אֲסִיף נִסְפֵיהֶם מִדָּם וּבִל אֲשֶׁא אֶת־
 שְׁמוֹתֶם עַל־שִׁפְתָי: יְהוֹה מִגַּת חֲלָקֵי וּבוֹסֵי אֶת־
 הַמַּיִם גּוֹרְלֵי חֲבָלִים נִפְלוּ לִי בְּנַעֲמִים אֶף־נַחֲלַת שְׁפָרָה
 עָלַי: אֲבָרַךְ אֶת־יְהוֹה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֶף־לִילוֹת יִסְרוּנִי
 כְּלִוּוֹתַי: שׁוֹרְתֵי יְהוֹה לְנַגְרֵי תַמִּיד כִּי מִימֵנִי בַל־
 אָמוּט: לִכֵּן שָׁמַח לְבִי וַיְגַל כְּבוֹדִי אֶף־בְּשָׂרֵי יִשְׁכֵּן
 לְבַטָּח: כִּי לֹא־תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֵׂאֵל לֹא־תִתֵּן חֲסִידֶךָ
 לְרֵאת שָׁחַת: תּוֹדִיעֵנִי אֶרַח חַיִּים שִׁבְעַת שָׁמְחוֹרַת
 אֶת־פְּנֶיךָ נַעֲמֹת בִּי מִיְּנֶה נָצַח:

לְמַנְצָח מוֹסוֹר לְרוּךְ שִׁיר: לֵךְ דְּמִיָּה תְהַלֵּךְ ו
 אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן וְלֵךְ יִשְׁלַם־נֶדֶר: שָׁמַע תִּפְלֶה
 עֲרִיף כָּל־בֶּשֶׂר יִבְאוּ: דְּבָרֵי עֲזָנוֹת גְּבוּרֵי מִנִּי פִשְׁעֵינוּ
 אֶתֶּה תִכְפֹּרם: אֲשֶׁר־יִתְבַחַר וְתִקְרַב יִשְׁכֵּן חֲצֵרֶיךָ
 נִשְׁבַּעָה בְטוֹב בֵּיתֶךָ קְדוֹשׁ הַיְכָלֶיךָ: נוֹרְאוֹת־יִכְצַק
 תַעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ מִבַּטָּח כָּל־קְצוֹי אֶרֶץ וַיִּסְרְחֻקִים:
 מִכֵּין הַרִים בָּלְחוּ נְאוֹר בְּגִבוֹרָה: מְשֻׁבְּחֵי שְׁאוֹן
 יָמִים שְׁאוֹן גְּלִיהֶם וְהַמּוֹן לְאֲמִים: וַיִּראוּ יֹשְׁבֵי קְצוֹת
 מֵאוֹתוֹתֶיךָ מוֹצְאֵי בָקָר וְעֵרֵב תְּרַנִּין: פִּקְדַת הָאָרֶץ
 וְתִשְׁקֹקֶה רַבַּת תַעֲשֶׂרָנָה פִּלַּג אֱלֹהִים מְלֵא מִיָּם
 חֲכִין רִנָּם כִּי־כֵן תִּכְיֶנָּה: תִּלְמִיָּה רוּחַ נַחַת גְּדוּדֶיהָ
 בְּרִבְבֵיָם תִּמוּגְנָנָה צְמַח־הַתְּבָרָךְ: עֲטַר־שֶׁנֶת
 טוֹבֵתִי הוֹמַעְלִיךָ יִרְעֵפוּ דָשָׁן: יִרְעֵפוּ נְאוֹר מְדַבֵּר

ליל שמורים

וְגִיל גְּבֻעוֹת תַּחֲנַנְנָהּ: לְבָשׁוּ כְרִיסֵי הַצֶּאֱנָן וְעַמְקִים

יַעֲמִסוּ בָר יִתְרוּעְעוּ אֶף יִשְׁירוּ:

מִשְׁכִּיל לְאֵיתָן הָאֲזֹרְחִי: חֲסֵדִי יְהוֹה עוֹלָם אֲשִׁירָה

לְדָר וּדְרוֹ אֲזִרְעֵ אֲמוֹנָתְךָ בְּפִי: כִּי־אֲמַרְתִּי

עוֹלָם חֲסֵד יִבְנֶה שָׁמַיִם תִּכְוֶן אֲמוֹנָתְךָ בְּהֵם: בְּרַתִּי

בְּרִית לְבַחֲרֵי נִשְׁבַּעְתִּי לְדוֹד עֲבָדִי: עַד־עוֹלָם אֲכִין

זִרְעֶךָ וּבְנֵי־תִי לְדוֹר־וְדוֹר כִּסְאֶךָ סֵלָה: וַיִּזְרוּ שָׁמַיִם

פְּלֶאֶלֶךָ יְהוֹה אֶף־אֲמוֹנָתְךָ בְּקֹהֶל קִדְשֵׁי־ם: כִּי מִי

בְּשֹׁחַק יַעֲרַךְ לִיהוֹה יִרְמָה לִיהוֹה בְּבָנֵי אֱלֹהִים: אֵל

נִעְרַץ בְּפֹסֵד־קִדְשֵׁים רַבָּה וְנִזְרָא עַל־כָּל־סִבְיָוִי: יְיָ

אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי־כֹמֹד חֲסִין יְהוֹה וְאֲמוֹנָתְךָ סִבְיָוֹתֶיךָ:

אֲתָה מוֹשֵׁל בְּנֵאוֹת הַיָּם בְּשׂוֹא גִלְוֵי אֲתָה תִשְׁבַּחֲסָם:

אֲתָה דִבְעָת כַּחֲלָל רַהֵב בְּזֹרַע עֹזֶךָ פִּזְרֵת אֲזִיבִידֶךָ:

לֶךָ שָׁמַיִם אֶף־לֶךָ אֲרֶץ תִּבְלֵ וּמִלֵּאָה אֲתָה יִסְדָּתָם:

צִפּוֹן וַיִּמֵּן אֲתָה בְּרֵאתָם תִּכְבֹּר וְחִרְמוֹן בְּשִׁמְךָ יִרְגְּנוּ:

לֶךָ זֹרַע עִם־גְּבוּרָה תִּעַז יֶדְךָ תְרוּם־ים יִמְיָךָ: צִדֵּק

וַיִּמְשָׁט מִכּוֹן כִּסְאֶךָ חֲסֵד וַיֵּאֱמֵת יִקְדְּמוּ פָנֶיךָ: אֲשִׁרֵי

הָעַם יִהְיֵי תְרוּעָה יְהוֹה בְּאוֹר פָּנֶיךָ יִהְלְכוּן: בְּשִׁמְךָ

יִגְלִזוּן כָּל־הַיּוֹם וּבְצַדִּיקְתְּךָ יִרוּמוּ: כִּי־תִפְאֶרֶת עֹזְמוֹ

אֲתָה וּבְרָצוֹנְךָ תְרוּם־ם קִרְנֵנוּ: כִּי־לִיהוֹה מִנְּנֵנוּ וּלְקֹדֶשׁ

יִשְׂרָאֵל מִלְּבָנוּ: אֵלֵנוּ דִבְרַת־בְּחֹזֶן לְחִסְדֶּךָ וְתֵאמֶר

שׁוֹיֵתִי עוֹר עַל־גְּבוּרַת־תְּרִימוֹתַי בְּחוּר מַעַם: מִצְּאֵתִי

דוֹד עֲבָדִי בְּשִׁמּוֹן קִדְשֵׁי מִשְׁחַתִּיו: אֲשֶׁר יְדִי תִכּוֹן

עָפוּ אֶף־זְרוּעֵי תַאֲמָצְנוּ: לֹא־יִשְׂיֵא אֹיִב כּוֹ וּבֶן־עוֹלָה
 לֹא יַעֲנֶנּוּ: וְכַתּוּתֵי מַפְנֵי צְרוּ וּמִשְׁנֵאֵי אֲנֹנָף:
 וְאִמּוֹנְתִי וְחִסְרֵי עֵפוּ וּבְשָׁמֵי תָרוּס קָרְנוּ: וְשַׁמְתִּי
 בַּיָּם יָרוּ וּבְנִהְרוֹת יִמִּינוּ: הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אַתָּה אֵלֵי
 וְצוּר יִשׁוּעָתִי: אֶף־אֲנִי בְכוֹר אַתָּהּ עֲלוּן לְמַלְכֵי־
 אֶרֶץ: לְעוֹלָם אֲשַׁמְרֶלּוּ חִסְדֵי וּבְרִיתִי נֹאמַנֶת לוֹ:
 וְשַׁמְתִּי לְעַד זְרַעוֹ וְכִסְאוֹ פִימֵי שָׁמַיִם: אִם־יַעֲנֶנּוּ
 בְנֵי תוֹרָתִי וּבְכִסְשֵׁפְטֵי לֹא־יִלְכוּן: אִם־חֻקְתִּי יַחַלְלוּ וּמִצְוֹתַי
 לֹא יִשְׁמְרוּ: וּפְקַדְתִּי בְשֶׁבֶט פֶּשַׁעַם וּבַנְּגָעִים עֹנֵם:
 וְחִסְדֵי לֹא־אֲסִיר מֵעַמּוֹ וְלֹא אֲשַׁקֵּר בְּאִמּוֹנְתִי: לֹא־
 אֲחַלֵּל בְּרִיתִי וּמוֹצֵא שִׁפְתַי לֹא אֲשַׁנֶּה: אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי
 בְּקִרְשֵׁי אִם־לְרוּד אֲכֹזֵב: זְרַעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה וְכִסְאוֹ
 כְּשֶׁמֶשׁ נִגְדִי: כִּירַח יִכּוֹן עוֹלָם וְעַד בִּשְׁחַק נִאֲמָן
 סֵלָה: וְאַתָּה זִנְחַת וּתַמַּאֵם הַתְּעַבְרַת עִם־מִשִּׁיחָה:
 נִאֲרַתָּה בְּרִית עֲבָדָה חֲלֵלַת לְאֶרֶץ נִזְרוּ: פְּרִצְתָּ כָּל־
 גְּדֻרוֹתֶיךָ שִׁמְתָּ מִבְּצֻרֵי מַחֲתָה: שְׁסוּהוּ כָּל־עוֹבְרֵי
 דְרָגָה הִיָּה חֲרָפָה לְשִׁכְנָיו: הִרְיִמוֹת יָמִין צְרוּ הַשְׁמַחַת
 כָּל אֹיִבָיו: אֶף־תִּשְׁיֵב צוּר חֲרָבוֹ וְלֹא הִקְיִמוּתוֹ
 בְּמַלְחָמָה: הַשֶּׁבֶת מִטְהָרוּ וְכִסְאוֹ לְאֶרֶץ מְנִיחָה:
 הַקְּצַרְתָּ יָמַי עֲלוּמוֹי הָעַמִּית עָלְיוֹ בּוֹשָׁה סֵלָה: עַד־
 מָה יִהְיֶה תִסְתַּר לְנִצָּח תִּבְעַר בְּמוֹאֵשׁ חֲמַתְךָ: זָכַר־
 אֲנִי מִה חֲלָד עַל־מָה שׂוֹא בְּרֵאתָ כָּל־בְּנֵי־אָדָם: מִי
 גָּבַר יַחִיָּה וְלֹא יִרְאֶה מוֹת יִמְלֹט נַפְשׁוֹ מִיַּד שְׂאֵזוֹל

ליל שמורים

סלה: איהו חסדיך הראשונים | ארני נשבעת לך
 באמונתך: זכר ארני חרפת עבדיך שאתי בחיכי
 כל דבים עמים: אשר חרפו איבדי יהוה אשר
 חרפו עקבות משיחך: ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:
 הורו ליהוה קראו בשמו הוריעו בעמים עלילותיו:
 שירו לנו זמרו לנו שירי בכל נפלאותיו: התהללו
 בשם קדשו ישמח לבו מבקשי יהוה: דרשו יהוה
 ועזו בקשו פניו תמיד: זכרו נפלאותיו אשר עשה
 מפתיו ומשפטי פיו: זרע אברהם עבדו יעקב
 בחיריו: הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו:
 זכר לעולם בריתו דבר צוה לארץ דור: אשר ברית
 את אברהם ושבועתו ליצחק: ויעמידה ליעקב לחק
 לישראל ברית עולם: לאמר יהוה אתו את הארץ
 פגען חבל נחלתכם: בהיותם מתי מסבר פגעט
 זגרים בה: ויתהלכו מגוי לגוי מממלכה אל עמ
 אחר: לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם
 מלכים: אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו:
 ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: שלח
 לפניו איש לעבד נמכר יוסף: ענו בכבל רגלו
 ברול פאה נפשו: ערעת באדברו אמרת יהוה
 צרפתהו: שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו:
 שמו ארון לביתו ומשל בכל קנינו: לאסר שריו
 בנפשו וקניו יחכם: ויבא ישראל מצרים ויעקב גר
 בארץ

בְּאֶרֶץ חָם : וַיִּפֹּר אֶת עֵמוּ מֵאֵר וַיַּעֲצֹמְהוּ מִצְרָיו :
הִפֵּךְ לֶבָם לִשְׂנֹא עֵמוּ לְהִתְנַבֵּל בְּעֵבְרָיו : שָׁלַח מֹשֶׁה
עֲבָדָיו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ : שְׂמוּ בָּם דְּבָרֵי אֹתוֹתַי
וּמוֹפְתֵים בְּאֶרֶץ חָם : שָׁלַח חֲשֹׁן וַיַּחֲשִׁיד וְלֹא מְרוּ אֶת
דְּבָרָיו : הִפֵּךְ אֶת מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת דִּנְתָּם :
שָׂרַץ אֲרָצָם צִפְרֻדָּעִים בְּחֲדָרֵי מַלְכֵיהֶם : אָמַר וַיָּבֹא
עָרֹב כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : נָתַן גְּשֵׁמֵיהֶם בְּרַד אִשׁ לְהַבּוֹת
בְּאֲרָצָם : וַיֵּךְ גִּפְנִים וְתַאֲנָתִם וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם : אָמַה
וַיָּבֹא אֹרֶב וַיִּלֶּק וַאֲיִן מִסְפָּר : וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם
וַיֹּאכַל פְּרֵי אֲדָמָתָם : וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית
לְכָרְאוֹנָם : וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל :
שָׂמַח מִצְרַיִם בְּצִאתָם כִּי נִפְלַ פַּחַדָּם עֲלֵיהֶם : פָּרַשׁ
עֲנַן לְמִסַּד וְאִשׁ לְהֵאִיר לַיְלָה : שָׁא וַיָּבֹא שְׁלוֹו וְלַחֵם
שְׂמִים יִשְׁבִיעֶם : הִח צוֹר וַיּוֹצִיאוּ מִיַּם הַיָּם בְּצִוּוֹת
זָהָר : כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קֹדֶשׁוֹ אֶת אֲבֹרָהּם עֲבָדָיו :
וַיּוֹצִיא עֵמוּ בְּשֵׁשׁוֹן בְּרָנָה אֶת בְּחִירָיו : וַיִּתֵּן לָהֶם
אֲרָצוֹת גִּוִּים וְעָמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ : בְּעֵבֹר וַיִּשְׁמְרוּ
חֲקֵיו וְתוֹרוֹתָיו יִנְצֹרוּ הַלְלוּיָהּ :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרֵי כָּרַתָּ יְיָ הַהַלֵּךְ בְּדַרְכָּיו : יִגִּיעַ
כְּפִידָה כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרֵיךָ וְטוֹב לָךְ : אֲשֶׁתֶּךָ בְּגִמְזוֹן
פּוֹרִיָה בְּיָרְכֵתִי בֵּיתְךָ בְּנִיךָ בְּשִׁתִּילֵי וְתִים סָבִיב לְשַׁלְחָנְךָ
הִנֵּה כִי כֹן יִבְרַךְ זָבַר יְיָ : יִבְרַכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן וְרָאָה בְּטוֹב
יְרוּשָׁלַם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְרָאָה בְנִים לְבָנֶיךָ שְׁלֹם עַל יִשְׂרָאֵל

ליל שמורים

הַלְלוּהָ וְשִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלְלוּ בְּקֶהֱל חַסִּידִים׃
יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹי בְּנֵי צִיּוֹן יְגִילוּ בְּמַלְכָם׃

יִהְלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֹל בְּתֶף וּכְנֹר וְיִטְרוּלוּ׃ כִּי רֹצֵחַ יִי

בְּעַמּוֹ יִפְאָר עַנְוִים בִּישׁוּעָה׃ יַעֲלוּ חַסִּידִים בְּכַבֹּד

יִרְנְנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם׃ רוּמְמוֹת אֵל בְּנִרוֹנָם וְחָרַב

סִיפֹיֹת בָּיָדָם׃ לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּיּוֹם תּוֹכַחַת בְּלֶאֱמִים׃

לְאַסֹּר מַלְכֵיהֶם בְּזֻקִים וּנְכַבְּדֵיהֶם בְּכַבְּלֵי בְרוֹז׃ לַעֲשׂוֹת

בָּהֶם׃ מִשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר הוּא לְכָל־חַסִּידָיו הַלְלוּ־יָה׃

הַלְלוּיָהּ וְהַלְלוּ־אֵל־בְּקֹדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֵינֵי׃

הַלְלוּהוּ בְּגַבְרוֹתָיו הַלְלוּהוּ בְּרוֹב גְּדֻלוֹ׃

הַלְלוּהוּ בְּתַקַּע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֶבֶל וּכְנֹר׃ הַלְלוּהוּ

בְּתֶף וּמַחֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעַנְב׃ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצִלֵי־

שִׁמְע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצִלֵי תְרוּעָה׃ כָּל הַנְּשָׂמָה תְהַלֵּל

יָהּ הַלְלוּ־יָהּ׃

אֶתְּהָ הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתָו

מֵאֹר כְּשָׂרִים וְשָׁמַת שְׁמוֹ אַבְרָהָם׃ וּמִצֵּאתָ

אֶת־לָבָב נְאֻמִּין לְפָנֶיךָ וּכְרוֹת עַמּוֹ הַבְּרִית לְתֶת אֶת־

אֶרֶץ הַבְּנֵעַנִי הַחֲתִי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִיזִי וְהַיְבוּסִי וְהַגְּרַגְשִׁי

לְתֶת לִירְעוֹ וְתִקַּם אֶת־הַבְּרִיחַ כִּי צָרִיק אֶתְּהָ׃ וְתִרְאֵה

אֶת־עֵינִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְאֶת־זַעֲקָתָם שְׁמַעְתָּ עַל־יַם־

סוּף׃ וְתִתֵּן אֹתוֹת וּמִפְתִּים בְּפָרְעֹה וּבְכָל־עַבְדָיו וּבְכָל־

עַם אֲרָצוֹ כִּי יִדְעַת כִּי הַיּוֹדוּ עֲלֵיהֶם וְתַעֲשֵׂלָהּ שָׁם

בְּהֵיֹס חֲזָה׃ וְהֵיֹס בְּקַעַת לִפְנֵיהֶם וְעִבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם

בִּיבְשָׁה

בַּיְפֹשֶׁה וְאֵת רִדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בְּמִצּוֹלוֹת כְּמוֹ-אֲבָן
בְּמַיִם עֵינַיִם:

הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בְּשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתַי
שִׁירוּ לוֹ וּמְרוּ לוֹ שִׁירֵי כָּל-נִפְלְאוֹתָיו:

הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה: רְדָשׁוּ
יְהוָה וְעוֹזוּ בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תִּמְיֹד: וּכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-

עָשָׂה מִפְתּוֹ וּמִשְׁפִּטֵי-פִיהוּ: זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ בְּנֵי
יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ מִשְׁפִּטָּיו:

זְכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צוּחַ לְאַלְפֵי דוֹר: אֲשֶׁר בְּרִית
אֶת-אַבְרָהָם וּשְׁבֹעַתוֹ לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק

לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ פְּנֵעַן חֶבְלֵי
נַחֲלַתְכֶם: בְּהִיזְתְּכֶם מֵתִי מִסֵּפֶר בְּמַעַט וַנְּגִידִים בָּהּ:

וַיִּתְהַלְכוּ מִנּוּי אֶל-גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אַחֵר: לֹא הִנִּיחַ
לְאִישׁ לְעַשְׂקֶם וַיִּזְכֹּחַ עֲלֵיהֶם מַלְכִים: אֲלֵל-תִּתְּנֵנוּ

בְּמִשְׁחֵי וּבִנְבִיאי אֶל-תִּרְעוּ: שִׁירוּ לַיהוָה בְּכָל-הָאָרֶץ
בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם-אֲלִיּוֹם יִשְׁוַעְתּוּ: סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת-כְּבוֹדוֹ

בְּכָל-הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד
וְנוֹרָא הוּא עַל-כָּל-אֱלֹהִים: כִּי כָל-אֱלֹהֵי הָעַמִּים

אֱלִילִים וַיְהוֶה שְׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהוֹד לִפְנֵי עֵז וַחֲדוּהָ
בְּמַקְמוֹ: הִבֵּי לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הִבֵּי לַיהוָה כְּבוֹד

וְעוֹ: הִבֵּי לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֵאוּ לִפְנֵי
הַשְׁתַּחֲוִי לַיהוָה בְּהִרְרַת-קִדְשׁ: חִילוּ מִלִּפְנֵי כָל-

הָאָרֶץ אֶת-תְּכוֹן תֵּבֵל בְּלִתְמוֹט: יִשְׁמַחוּ הַשְׁמַיִם
וּתְגַל

ליל שמורים

וְתַגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוֹה מֶלֶךְ : יִרְעַם הַיָּם
וּמְלוֹאוּ יַעֲלוּץ הַשָּׁדֶה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ : אִזְ יִרְנְנוּ עֵצֵי
הַיַּעַר מִלִּפְנֵי יְהוֹה כִּי־בָא לְשַׁפֵּט אֶת־הָאָרֶץ : הוֹדוּ
לַיהוֹה כִּי טוֹב כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ : וַיֹּאמְרוּ הוֹשִׁיעֵנו
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְעַם
קִדְשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֶתְךָ : בָּרוּךְ יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ
יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָּל־הַדָּעִים
אָמֵן וְהִלֵּל לַיהוֹה :

קריש

סדר משנה

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר אִם לֹא הֵבִיא בְּלִי מַעֲרַב שַׁבָּת
מִבֵּית אֹז בְּשַׁבַּת מְנוּרָה וּבִסְכָנָה מְכַסְּהוּ עַל פִּי
עֵדִים וְעוֹד אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בּוֹרְתִים עֲצִים לַעֲשׂוֹת
פְּחָמִין לַעֲשׂוֹת בְּלִי בְרוּךְ כָּל־ל אָמַר רַבִּי עֲקִיבָה כָּל
מְלָאכָה שְׁאֵפְשֶׁר לַעֲשׂוֹתָהּ מַעֲרַב וּשְׁבַת אֵינָהּ רוּחָה אֶת
הַשַּׁבָּת וְשֵׁאִי אֶפְשֶׁר לַעֲשׂוֹתָהּ מַעֲרַב שַׁבַּת רוּחָה אֶת
הַשַּׁבָּת : ב עוֹשִׂין כָּל צְרִכֵי מִילָה בַשַּׁבָּת מוֹהֲלִין
וּפּוֹרְעִין וּמוֹצְצִין וְנוֹתְנִין עֲלֶיהָ אִסְפְּלָגִית וְכַמּוֹן אִם
לֹא שָׁחַק מַעֲרַב שַׁבַּת לוֹעַם בְּשִׁנּוּי וְנוֹתֵן אִם לֹא
טָרַף יַיִן וְשִׁמֹן מַעֲרַב שַׁבַּת יִגְתֵּן זֶה בְּעֲצָמוֹ וְזֶה בְּעֲצָמוֹ
וְיֵאֵין עוֹשִׂין לָהּ חֲלוּק בְּתַחֲלִילָה אֲבָל בּוֹרֵךְ עֲלֶיהָ
סְמִרְטוּט אִם לֹא הִתְקִין מַעֲרַב שַׁבַּת בּוֹרֵךְ עַל אֲצָבָעוֹ
וַיִּמְבִּיא וַאֲפִילוֹ מַחְצֵר אַחֲרָת : ג מְרַחֲצִין אֶת הַקַּטָּן

בין לפני המילה ובין לאח המילה ומולפין עליו
 ביר אבל לא בפלי רבי אעור בן עזריה אומר מרחיצין
 את הקטן ביום השלישי שחל להיות בשבת שנא'
 ויהי ביום השלישי בהיותם כזאבים ספק ואנדרוגינוס
 אין מחללין עליו את השבת רבי יהודה מתיר
 באנדרוגינוס: ד מי שהיו לו שתי תינוקות אחד
 למול אחר שבת ואחד למול בשבת ושכח ומל את
 של אחר השבת בשבת חייב אחד למול בערב שבת
 ואחד למול בשבת ושכח ומל את של ערב שבת
 בשבת רבי איעור מחייב הטאת ורבי יהושע פותר:
 ה קטן נימול לשמונה ולתשעה ולעשרה ולאחד
 עשר ולשנים עשר לא פחות ולא יותר הא ביאר
 כדרכו לשמונה נולד לבין השמשות נימול לתשעה
 בין השמשות של ערב שבת נימול לעשרה יום
 טוב לאחר השבת נימול לאחר עשר שני ימים
 טובים של ראש השנה נימול לשנים עשר קטן
 החולה אין מהלין אותו עד שיבריא: ו אלו הן
 ציצין המעבבין את המילה בפשר החופה את רב
 העטרה ואינו אוכל בתרומה אם היה בעל פשר
 מתקנו מפני מראית העין מל ולא פרע את המילה
 באלו לא מל:

שאיני נהנה לבני נח מותר בישראל ואסור
 באומות שאיני נהנה לזרע אברהם אסור
 בישראל

ליל שמורים

בְּיִשְׂרָאֵל וּמוֹתֵר בְּאוֹמוֹת שְׂאִינִי נִהְנֶה לְיִשְׂרָאֵל לֹקֵחַ
 בְּיוֹתֵר וּמוֹכֵר בְּפָחוֹת שְׂיִשְׂרָאֵל נִהְנִין לִי לֹקֵחַ בְּפָחוֹת
 וּמוֹכֵר בְּיוֹתֵר אִם שׁוֹמְעִין לוֹ שְׂאִינִי נִהְנֶה לְהֵן וְהֵן
 לִי יִהְנֶה לְאוֹמוֹת קוֹנֵם שְׂאִינִי נִהְנֶה לְעֵרְלִים מוֹתֵר
 בְּעֵרְלֵי יִשְׂרָאֵל וְאִסוּר בְּמוֹלֵי עַא קוֹנֵם שְׂאִינִי נִהְנֶה
 לְמוֹלִים אִסוּר בְּעֵרְלֵי יִשְׂרָאֵל וּמוֹתֵר בְּמוֹלֵי אֹמוֹת
 הָעוֹלָם שְׂאִין הָעֵרְלָה קְרוּיָה אֵלֶּא לְשֵׁם עַא שְׂנֵאֲמֵר
 כִּי כָל הַגּוֹיִם עֵרְלִים וְכָל בַּיִת יִשְׂרָאֵל עֵרְלֵי לֵב וְאוֹמֵר
 וְהִיָּה הַפְּלִשְׁתִּי הָעֵרְלֵי הַזֶּה וְאוֹמֵר פֶּן תִּשְׁמַחְנָה בְּנוֹת
 פְּלִשְׁתִּים פֶּן תִּעְלֹזוּנָה בְּנוֹת הָעֵרְלִים רַא בֶּן עוֹרְיָה
 אוֹמֵר מְאוֹסָה הָעֵרְלָה שְׁנִתְנַנְּנוּ בָּהּ הַרְשָׁעִים שְׂנֵאֲמֵר
 כִּי כָל הַגּוֹיִם עֵרְלִים וְכָל בַּיִת יִשְׂרָאֵל עֵרְלֵי לֵב רַבִּי
 יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר גְּדוּלָּה מִלָּה שְׁנִכְרַתוּ עֲלֶיהָ שְׁלֹשָׁה
 עָשָׂר בְּרִיתוֹת רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר גְּדוּלָּה מִלָּה שְׁרוּחָה
 אֶת הַשֶּׁבֶת הַחַמּוּרָה רַי הוֹשֵׁעַ בֶּן קֶרְחָה אוֹמֵר גְּדוּלָּה
 מִלָּה שְׁלֹא נִתְּלָה לוֹ לְמֹשֶׁה הַצַּדִּיק עֲלֶיהָ מֵלֹא שְׁעָה
 רַבִּי נַחֲמִיָּה אוֹמֵר גְּדוּלָּה מִלָּה שְׁרוּחָה אֶת הַנְּנֻעִים
 רַבִּי אוֹמֵר גְּדוּלָּה מִלָּה שְׁכָל הַמִּצּוֹת שְׁעָשָׂה אֲבָרְהָם
 אֲבִינוּ לֹא נִקְרָא שְׁלֵם עַד שְׁמַל שְׂנֵאֲמֵר הַתְּהַדָּךְ
 לְפָנַי וְהִיָּה תָמִים דָּבָר אַחֵר גְּדוּלָּה מִלָּה שְׂאִילְמָלֵא
 הוּא לֹא בָּרָא הַקְּבָה אֶת עוֹלָמֵנו שְׂנֵאֲמֵר כֹּה אָמַר
 אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חוֹקוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ
 לֹא שְׁמַתִּי:

משנה רבי אלעזר בן עזריה אומר טאוסה היא הערלה שנתגנו בה הרשעים שנאמ' כי כל הגוים ערלים יכל בית ישראל ערלי לב ר' ישמעאל אומר גדולה היא מילה ששלש עשרה בריתות נכרתו עליה ר' יוסי הגלילי אומר גדולה היא המילה שהיא דוחה את השבת החטורה . רבי יהושע בן קרחה אומר גדולה היא מילה שלא נתלה למשה הצדיק עליה אפילו כלא שעה . ר' נחמיה אומר גדולה היא מילה שהיא דוחה את הננעים . ר' מאיר אומר גדולה היא מילה שכל המצות שעשה אברהם אבינו לא נקרא שלם עד ששל שנא' התהלך לפני והיה חמים דבר אחר גדול' היא מילה שאלמלא היא לא ברא הק' בה את עולכ' שנא' אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתיו . רבי אומר גדולה היא מילה שהיא שקולה כנגד כל המצות שבתורה שנאמר הנה דם הברית אשר כרת ה' עמכם על כל הדברים האלה :

פירוש סלסל עשרה נריומו וכו' שלם עשרה נריומו נכמטו כפרשת מילה . שהיא דוחה את השבת שממורה דכמיכ וכיום השמיני ימול כיום ואפילו כשבת . מלא טעם מלא מיד סכמה של בקש מלאך להרנו : דוחה את הננעים . דכמיכ ימול נשר ערלמו ואפילו יש סס נהרם לכנה יקון . לא נקרא שלם עד ששל דכס'הו על המילה מ'ל' הק' בה שההלך לפני והיה חמים . שנאמר דס כנר ימ ואש' ג' דהאי דס לאו דס מילה הוא מלא קרבן מכל מקום כיון שממורה כולה כמיכ נריו ונמילה נמי כמיכ נריו שקולה כנגד כל המצות :

תניא ר' יהושע בן קרחה אומר גדולה מילה שכל זכוורת שעשה משה רבינו לא עמדו לו בשעה שנתרשל כון המילה שנאמר ויהי בדרך במלון ויפגשוהו ה' ויבקש המיתו א' ר' יוסי ח'ו ש משה נתרשל מן המילה אלא כך אמר משה אומר ואצא סכנה היא דכתיב ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים . אמול ואשהח שלש' ימים הק' בה אמר לי לך שוב מצרימה לא מפני מוה נענש מפני שנתעסק במלון החלה שנאמר ויהי בדרך בטלון רבן שמעון בן גמליאל אומר לא למשה רבינו בקש אותו שטן להרוג אלא לאותו תינוק שנאמה כי חתן דמים אתה לי צא וראה מי קרוי חתן משה או אותו התינוק הוי אומר זה התינוק דרש ר' יהודה בר זבינא בשעה שנתרשל משה רבינו מן המילה באו אף וחמה ובלעוהו ולא שיירו טמנו אלא רגליו מיד ותקח צפורה

עין יעקב נדרים

צבורה צד ותגע לרגליו וגו' וירף ממנו באות' שעה בקש משה להרגו שנאמר הרף מאף ועזוב חמה וי'א לחמה הרג שנאמר חמה אין לי והכתיב כי יגורתי מפני האף והחמה תרי חמה הו' ואיבעית אימא נוגדא דחמה :

פירוש אמר וא"כ סכסא חס אלך בדרך מוך שלשה ימים דכל שלשה ימים כתיב ליה דכמ' ויהי ביום השלישי בהיוםם כו' וכו' ולא למימר דניסם השלישי כתיב ליה טפי טימא קמא אלא לכך הממינו שמעון ולוי עד יום השלישי כדי שיהו חלישים ביום שכתבו שלשה ימים והכין מוכח פרק ר"א דמילה • סכמטק במלון מחלה סמ' ויהי בדרך במלון דמשמט שמד שנה מן הדרך כמטק במלון ויהי לו למזל מחלה • ופי' תימא היאך יאול כיון שהיה לו עדיין לכתוב בדרך יש לומר דלמזל מלון סמוך למח' היה ובארחא פורמא ליכא סבגמא • הו' אומר זה הפיכוק שבעשה חמ' ע"י ברית שמחסיין או מו' נמכר ראשונה • להורגן לחומן סכי מלאכים • ולא שיירו ממנו אלא רגליו מקום המילה דכתיב לא עשה רגליו • שנאמר הרף מאף ועזוב חמה כלומר הק"כ אומר לי שיעזבם אלא רגליו יהי להרס • שנאמר חמה אין לי אלא כהר • נודל דחמא חיל של פתח חבל איהו גופיה כהר :

תניא רבי אומר גדולה מילה שאין לך צדיק כבוד בעולם כאברהם אבינו ולא נקרא תמים אלא על שם מילת שנ' ואתנה בריתי ביני ובינך • דבר אחר גדולה מילה ששקולה בגודל כל המצות שנא' כי על פי הרברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל ד"א גדולה מילה שאלפלא מילה לא נתקיימו שמים וארץ שנ' אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמי' וארץ לא שמת' ופליגא דר' אלעזר דאמר ר"א גדולה תורה שאלפלא תורה לא נתקיימו שמים וארץ שנא' אם לא בריתי יומם ולילה וגו' אמר רב יהודה אמר רב בשעה שא"ל הק"כ לאברהם אבינו התהלך לפני והיה תמים אחזה דערה את עצמותיו אמ' שטא דבר מגונה יש בי כיון שא"ל ואתנה בריתי ביני ובינך טיר נתקרר דעתו ויוצא אותו החוצה אמר לפניו רש'ע הסתכלתי בטול שלי ואין לי בן אחר לא ישמעאל א"ל הק"כ אברהם צא טאצמנגינות שלך אין מזל לישראל :

פירוש כי על פי הדברים האלה כתיב חמ' ברית כלומר ברית מילה שקולה בכל הדברים שהיו כל המצות • (ופליגא דר"א וכתב מוקא ליה להאי קרא המילה והוא מוקי האי קרא כמורה • שמה כמא' כי דבר טונגה שלא אמר לו והיה תמים עד עכשו) לא מאכסנכינות סלך ממטפט חכמת מזלות סלך והיוני דכתיב וינא חומן המורה :

זוהר פרישת לך לך

י

פתח ר' אבא ואמר כפרוע פרעות בישראל כהתנדב עם ברכו
ה' מאי קא חמו דבורה וברק דפתחו בהאי קרא לא הכי
תנינן לית עלמא מתקיימא אלא על האי ברית דכתיב אם לא
בריתי יומם ולילה וגו' דהא שמיא וארעא על דא קיימין בנין
כך כל זמנא דישראל קיימין האי ברית נמוסי שמיא וארעא
בקיימיהו וכל זמנא דה"ו ישראל מכטלין האי ברית שמיא
וארעא לא מתקיימין וברכאן לא משתכחין בעלמא • ת"ח לא
שליטו שאר עמין על ישראל אלא כד בטילו מגייהו קיימא דא •
ומה בטילו מגייהו דלא אתפרען ולא אתגליין ועל דא כתיב
ויעזבו בני ישראל את ה' ויזכור אותם ביד סיפרא וגו' ויעזבו
את ה' ממש • עד דאתת דבורה ואתנדבת לכל ישראל במלה דא
כדין אתכנעו שנאיהון תחותיהו והיינו דתנינן דאמר קב"ה
ליהושע וכי ישראל אטימין אינון ולא אתפרעו ולא אתגלייא ולא
קיימין קיימא דילי ואת בעי לאעלא להו לארעא ולאכנעא
שנאיהון • שוב מול את בני ישראל שנית • ועד דאתפרעו
ואתגלייא האי ברית לא עאלו לארעא ולא אתכנעו שנאיהון •
אוף הכא כיון דאתנדבין ישראל בהאי את אתכנעו שנאיהון
תחותיהו וברכאן אתחזרו לעלמא הה"ד כפרוע פרעות בישראל
כהתנדב עם ברכו ה' : קס אחרא ופתח ואמר ויהי בדרך בטלון
ויפגשוהו ה' ויבקש המיתו למאן למשה • אמר ליה קב"ה וכי את
אזיל לאפקא ית ישראל ממצרים ולאכנעא מלכא רב ושליטא
ואת אנשיית מנך קיימא דברך לא אתגזר מיד ויבקש המיתו •
תאנא נחת נכרי' אל בשלהובא דאשא לאוקריה ואתרמיז חד
חיויא מתוקרא לשאפא ליה בגויה אמאי חיויא אמר ליה קב"ה
את אזיל לקטלא חיויא רברכא ותקיפא וברך לא אתגזר מיד
אתרמיז לחד חיויא לקטלא ליה עד דחמת צפורה וגזרת לפרה
ואשתויב הה"ד ותקה צפורה צור • מהו צור אלא אסוותא ומאי
אסוותא דכתיב ותכרות את ערלת בנה דנצנצה בה רוח קדשא •
קס אחרא ואמר ויאמר יוסף א אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר
וגו' וכי אמאי קרי להו דהא קריבין הוו גבי אלא בשעתא
דאמר לון אני יוסף אחיכם תנוהו דחמו ליה במלכו עלאה אמר
יוסף מלכו דא בג' ד רוחג' ליה גשו נא אלי ויגשו דאחוי להו האי
קיימא דמילה אמר דא גרמת לי מלכו דא בנין רגטרית לר'

זוהר פרשת לך לך

מוכאן אוליפנא מאן דנשיר להאי את קיימא מלכו אנמרת ליה •
 מנלן מבעז דכתיב חי ה' שכבי ער הבקר דהודא מקטרג ליה
 יצריה ער דאומי אומאה ונשיר להאי ברית בגין כך זכה דנפקי
 מניה מלכין שליטין על כל שאר מלכין ומלכ' משיחא דאתקרי
 בשמא דק"ב פתח אירך ואמר כתיב אם החנה עלי מחנה וגו'
 הכי תאנא בזאת אני בושת מהו כזא' דא את קיימא דומינ' תדיר
 גבי בר נש ואתרמוזא לעיל' ובגיני כך אתמר בזאת כמה דכתי'
 זאת אות הברית זאת בריתי וכלא בחד רגא ותאנא זה וזאת
 בחד רגא אינון ולא מתפרשן ואי תימא אי הכי הא שאר בני
 עלמא הכי אטאי דור בלחורוי ולא אחרא לא בגין דאתרא ביה
 דאתרמוזא ביה והיא כתר דמלכותא תא חזי בגין דהאי זאת
 לא נש' ליה דוד מלכא כדק' הוי מלכותא אתערי מיניה כלא
 ההוא זמנא והכי אוליפנא האי זאת אתרמוז' במלכותא דלעילא
 דאתרמוזא בירושלם קרתא קדישא בההאי שעת' דדוד עבר עליה
 נפק קלא ואמר דוד כמה ראתקמר' תשתדו לך מרדין מירושלם
 ומלכות' אתערי מינך * והכי הוה כמה דעבר ביה אהענש ומה
 דוד מלכא הכי שאר בני עלמא על אחת כמה וכמה :

פתח אירך ואמר לוליה ה' עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי
 תנא כמה זמאן ישראל דלא נחתי לגהינם כשאר עמין
 ולא אתמטרן בידוי דרומה אלא בהאי את דהכי תנא
 בשעתא דברגש נפיק מעלמ' כמה חבילי מהירין אתפקרן עמיה
 וקפין וחמאן האי את דההוא קיימא דקורשא אתפרשן מני' ולא
 אתייהיב בידוי דרומה לנחתא לגהינם רכל מאן דאתמטר בידוי
 נחית לגהינם ודאי ומהאי את דחלין עלאין ותתאי' וריני' בישוי'
 לא שלמי' ביה בכר נש' איחו זכי לנשורי ליה להאי את בני'
 דהוא' אתאתיד בשמא דק"ב כיון דדוד מלכ' לא נטר את קיימא
 דא כדקא חזי אתערי מני' מלכות' ואתמריר מירושלם מיד דחיל
 ומכר די יחתון ליה לידוי דרומ' וימות בההו עלמ' ער דאתכשר
 ביה דכתיב גם ה' העביר חמאתך לא תמות ביה שעתא פתח
 ואמר לוליה ה' עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי :

פתח אירך ואמר מאי האי דכתיב והראני אותו ואת נוהו מאי
 והראני אותו ואח"כ ואת נוהו מאן ויכל למחמי ליה
 לק"ב אלא הכי תניגן בההו' שעתא דאתגור עליה ההוא עובש
 לרוד

לרוד ידע דעל דלא נטר האי את כדקא יאו' אתענש בהאי דכלא
 כחדא אחיר וכלא אתרמיז בהאי את ולא אקרי צדיק טאן דלא
 נטר ליה כדק' יאות הוה בעי בעותי' ואמר וחראני אותו ואת
 נהו שאי אותו אות דיליה אות הברית דהא אותו דק' בה את
 דילי' ורא אתקייט' דיליה קריש' דהא דחילג' דאתאכיד טנאי
 מ'ט בגין רתרין אלין מלכותא וירושלם בהאי אחירן ובגין
 כך תלי בבעותיה אותו ואת נהו דיתהדר מלכותא דהאי ארץ
 לאתריח וכלא חד טלה :

ידיד נפש אב הרחמן	משוך עבדך אל רצונך
ירוץ עבדך כמו איל	ישתחיה מול הדרך
כי יערב לו ירדותך	מנופת צוף וכל טעם
הרור נאה זיו העולם	נפשי חולת אהבתך
אנא ו נא רפא נא לה	בהראות לה נועם זיוך
אז תתחזק ותתרפא	והיתה לך שפחת עולם
ותיק יהמו רחמיך	וחוסה על עם אהובך
כי זה כמה נכסף נכסף	לראות בתפארת עווןך
אנא אלי חמדת לבי	חושה נא ולא תתעלם
הגלה נא ופרוס חביב	עלי את סוכת שלומך
תאיר ארץ מכבודך	נגילה ונשמחה בקך
טהר אהוב כי בא מועד	וחננו כימי עולם

יי חננו לך קייפו היה ורועם לבקרים אף ישוערתנו
 בעת צרה: קומי אורי כי בא אורך וכבוד יי עליך
 זרח: כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאומים
 ועליך יזרח יי וכבודו עליך יראה: